

milšakovih sestavkov. Poskušal se je časih tudi kot pesnik in nam v nekdanjem „Glasniku“ priobčil pesnice: „Moj dom“, „Slovo“, „Nočni požar“ in dr.

Jože Podmilšak nam je lahko v vzgled pridnega mladega moža! On je delal neutrudno ljubljenu našemu národu v blagor. Užé kot dijak se je rad učil tudi nešolskim predmetom, posebno češkemu in poljskemu jeziku. Iz češčine je kasneje r. ogo- kako lepo povest preložil na slovenski jezik. Pisal je silno umljivo in po domače, zato tudi naš kmet rad prebira njegove spise, kateri mu jako ugajajo.

Podmilšak je umrl mnogo prerano, neizpolnivi niti 30. leta! Vender v tej kratki dóbi se je pri našem národu toliko prikupil, da mu je zagotovljen trajen spomin!

A o Janezu Jesenku vam tudi moram nekoliko povedati! Vrli mož še živí, in je zdaj profesor na gimnaziji v Trstu. Janez Jesenko se je rodil 1838. l. v Poljanah na Gorenjskem; on je učen mož, izvrsten zgodovinar in zemljepisec, spreten pisatelj slovenski ter zná mnogo jezikov. Spisal nam je več izbornih šolskih knjig, katere se rabijo po naših srednjih šolah (gimnazijah, realkah in učiteljskih). Naj vam omenim le njegovo „Zemljepisno Začetnico“, „Občni Zemljepis“ in „Občno Zgodovino za srednje šole“. Prevel nam je tudi iz angleščine nekoje lepe povesti, ter sodeluje v slednjem času pri listu „Zvonu“. V njem nam je 1881. l. priobčil jako zanimivo in učeno razpravo: „O zemeljskih potresih“. O rodoljubnem gospodu profesorji nam je, če Bog dá, še mnogo lepega pričakovati!

Lovro Pintar.

(Glej 79. berilno vajo: „Lov na divje koze“.)

Lovro Pintar se je rodil pri Sv. Tomaži v Selški župniji nad Škofjo Loko na Gorenjskem 1814. l. Ljudsko šolo je izvršil v Škofji Loki, spodnjo gimnazijo v Karlovcu na Hrvatskem, a zgornjo gimnazijo v Ljubljani. Na to se odloči za duhovski stan ter vstopi v bogoslovnico Ljubljansko. Posvečen v mašnika služboval je kot kaplan na Gorenjskem in Dolenjskem; a naposled je župnikoval v Zalem logu pri Železnikih in na Breznici pri Radovljici. Umrl je 1876. l. kot župnik v pokoji v Predvdvoru, v kraji, kjer je užé svoj čas kaplanoval.

Pokojni Lovro Pintar je bil velik prijatelj kmetijstva, šolski mladini in ljudskim učiteljem. Posebno rad se je pečal sè sadjerejo ter je navlasti v „Novicah“ priobčil mnogo poučnih sestavkov. Tudi v „Učiteljskem Tovarišu“ je pisal o sadjarstvu. Spisal je več lepih molitvenih knjig, n. pr.: „Nebeške iskrice“, „Marija Devica“ i. dr. Bil je izvrsten narodnják, goreč dušni pastir, vesel družbenik ter gostoljuben gospod. Pri svojih župljanih je užival splošno zaupanje, takó celó, da je bil voljen za deželnega in državnega poslanca!

Schiller.

(Glej 80. berilno vajo: „Lovec“.)

Pričujočo pesen je po nemški Schillerjevi poslovenil užé znani vam Fr. Cegnar. Friderik Schiller (izgovori Šiler) je bil preslaven nemški pesnik, porojen v dan 10. novembra 1759. l. v Marbachu na Vürttenberskem (na Nemškem). Njegov oče je bil vürttenberski stotnik. Friderik Schiller se je izučil zdravilstva, vender je vselej mnogo več veselja kazal do pesnikovanja in pisateljavanja. Podal je Nemcem mnogo prekrasnih umotvorov, s katerimi si je pridobil neminljivo slavo. Nekateri njegovi pesniški izdelki so se iz nemščine preložili v mnoge druge jezike. Tudi nam Slovencem sta jih poslovenila nekoliko znana vam pesnika Koseski in Cegnar. Takó n. pr. je Koseski poslovenil Schiller-jevo „Devico Orleansko“ in „Pesen o zvonu“; a Cegnar „Ma-